

rit. med. Association. Zij moeten er naar streven, een „openbaar geneeskundigen dienst” in te voeren, waar het mogelijk is, en alle geneeskundigen in hun gewest onder hun vaandel trachten te brengen, op dat ieder zich gedrage naar de voorschriften, ten deze gegeven door de Ethische commissie der Association.

Over deze voorschriften, over het oordeel der afdeelingen en over de gedragslijn, reeds door enkele afdeelingen gevolgd, in een slot-artikel.

PINKHOF.

INGEZONDEN.

DE ENQUÊTE OVER DE MARITALE TUBERCULOSE.

Zooals te verwachten was heeft deze enquête geen beslissend antwoord gegeven omtrent de al of niet besmettelijkheid van open tuberculose. Toch meen ik, dat wel zooveel is bereikt, dat gebleken is, dat de besmettelijkheid niet zoo heel sterk in het oog valt, en dat bij de algemeene vatbaarheid voor tuberculose omstandigheden, die infectie *moeten* veroorzaken, nog geen tering teweegbrengen. Uit bacteriologisch oogpunt is ~~aan~~ deze gevallen meer waarde toe te kennen dan aan frappante gevallen van infectie *met* schadelijke gevolgen. Brengt men een of andere gistcel in een niet steriele suikeroplossing, dan bewijst het niet optreden van alcoholische gisting wel iets, het wel optreden bewijst niets. Nutteloos acht ik de enquête geenszins, al is dan ook niets positiefs gebleken. Prof. FOKKER tracht statistisch iets meer te bewijzen. Ik meen, dat langs dien weg wel degelijk iets te bereiken is, maar de gegeven cijfers zijn voor dit doel niet bruikbaar.

De sterfte aan tering is ongeveer $\frac{1}{500}$. Voor gehuwden was die kans in 1903 iets gunstiger, maar over verscheidene jaren berekend, meen ik die ook op $\frac{1}{500}$ te mogen stellen. Dit getal is voor mijn berekening gemakkelijker.

De kans om in een bepaald jaar aan tering te sterven is $\frac{1}{500}$. De kans dat twee bepaalde personen, in casu echtgenooten, in een bepaald jaar beiden aan tering zullen sterven is $\left(\frac{1}{500}\right)^2 = \frac{1}{250000}$.

De kans, dat dit binnen twee jaar gebeurt is $2^2 \times \left(\frac{1}{500}\right)^2 = \frac{4}{250000}$ enz.

Nu meen ik, dat men de grens waarbij men nog aan infectie kan denken, mag stellen, wanneer beide echtgenooten binnen 5 jaar aan tering sterven.

Deze kans is $\left(5 \times \frac{1}{500}\right)^2 = \frac{1}{10000}$.

Verder stel ik den gemiddelden duur van een geneeskundige praktijk op 40 jaar, wat te lang is. De thans levende geneeskundigen hebben dan gemiddeld een praktijk van 20 jaar achter den rug.

In die 20 jaar zullen binnen één jaar overleden zijn aan tering $20 \times \frac{1}{250000}$ van alle echtparen, binnen 2 jaar $\frac{20}{2} \times \frac{4}{250000}$ enz. en binnen 5 jaar $\frac{20}{5} \times \frac{25}{250000} = \frac{1}{2500}$ van alle echtparen.

Het aantal echtparen is gemiddeld 700.000. Overleden zijn in de laatste 20 jaar binnen 5 jaar na elkaar 280 echtparen aan tering. Een dergelijk geval kan zijn waargenomen door 10 pCt. van de thans levende geneeskundigen. De briefkaart is met ja beantwoord door bijna 14 pCt. Onder de betrouwbare gevallen ontstond de tuberculose in 70 pCt. van de gevallen binnen 5 jaar na het huwelijk. $\frac{14 \times 70}{100} = 10$ pCt. zullen dus vermoedelijk ge-

vallen hebben waargenomen, waarin er binnen 5 jaar infectie kon hebben plaats gehad. Deze coïncidentie is toevallig en bewijst niets. Wil men degenen, die de briefkaart niet beantwoord hebben, meerekenen, dan komt men boven 10 pCt., maar door den termijn van 5 op 6 jaar te brengen kan men dit verschil weer opheffen. Een bewijs is er niet. Maar als de kans op infectie 1 pCt. is, dan zouden niet 280, maar 840 gevallen zijn voorgekomen. Rekent men daarbij nog de vermeerderde kans op tering, tengevolge van het sukkelen van den gehuwden teringlijder: ontbering, zorgen, gebrek aan nachtrust enz., dan is het zeker vreemd, dat gevallen, waar infectie in het spel schijnt te wezen, blijkens het rapport, zoo hoogst zeldzaam voorkomen.

Ik wil er ten slotte even op wijzen, dat mijn formule dezelfde uitkomst geeft, als die van Prof. DE BOER. Daar het aantal jaren op 25 was gesteld, zullen binnen dien termijn aan tering zijn overleden $700.000 \times 25^2 \times \frac{1}{500^2} = 1750$

echtparen. Bij een zoo langen termijn echter denkt niemand meer aan infectie. En dan moet men tegenover het berekende aantal (280) stellen alle gevallen en niet alleen de 34 bruikbare gevallen.

Stiens, 29 Juli 1905.

Dr. L. DE JAGER.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Gezinsverpleging.

De *Nederlandsche Staatscourant* van Dinsdag 1 Augustus 1905 n°. 178 bevat een beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken waarbij het model vastgesteld is voor het register, waarin het bestuur van een krankzinnigengesticht de patiënten, die onder zijn verantwoordelijkheid in gezinnen worden verpleegd, moet doen inschrijven, volgens artikel 12 van de Bepalingen voor de gezinsverpleging van krankzinnigen, vastgesteld bij Koninklijk besluit van 25 April 1905 (*Stsbld.* n°. 129) (zie dit *Tijdschrift* 1905, Eerste Helft, blz. 1528).

Behandeling van lepralijders.

In het Koloniaal Verslag 1905 over Suriname, afdeling Burgerlijke Geneeskundige Dienst leest men het volgende:

Omtrent de in de inrichting voor melaatschen op Groot-Chatillon genomen proef om lepralijders met den heester *Jatropha Gossypifolia* (tua-tua) te behandelen kan het volgende worden medegedeeld. De proef werd met 3 patiënten genomen.